

מועד הסיום: ביום שני, 15.4.2024.

משך הסיום: תחילת הסיום 10:00, חזרה משוערת 16:00

נקודת מפגש: במבואת הכניסה למוזיאון ארץ ישראל. רחוב חיים לבנון 2 רמת אביב

הגעה באוטובוסים: דן: 7,13,24,25,45,127. אגד: 271, 270, 171, 126. אפיקים: 121

חניה: חניה בתשלום צמודה למוזיאון, עלות חניה יומית 25 ₪.

סיומנו החמישי יוקדש לשתי תערוכות העוסקות במישרין ובעקיפין באירועי 7 באוקטובר ובביטויים השונים שקיבלו האירועים בעבודות אמנות. נתחיל את סיומנו בגלריה בקיבוץ גבעת חיים איחוד. במקום נפגוש את אוצרת הגלריה חנוש מורג שתלווה את ביקורנו בתערוכה "ענני אוקטובר" של האמנית מיכל רכטר לויט. לויט היא מאיירת, מעצבת גרפית וציירת, זוכת ציון לשבח בפרס מוזיאון ישראל לאיור ספר ילדים ע"ש בן-יצחק. לרבים היא מוכרת מאיור ספרי ילדים ועטיפות תקליטים (מיכל רכטר לויט היא ביתו של האדריכל יעקב רכטר, אמה שרה שפיר ואחיה המוזיקאי יוני רכטר) אך בעיקר בזכות ציוריה הריאליסטיים שעסקו בעיקר בתיאור דמויות ונופים הקרובים לליבה. המעבר מן הפלטה של הצבע למגזרות השחורות המטילות צללים על הקיר התרחש בזמן שעבדה על תערוכה שעסקה בחוויית ילדות שהשפיעה על חייה. נוכח אירועי ה-7.10 שהסעירו את נפשה היא בוחרת לעשות שימוש חוזר בטכניקת מגזרות הנייר השחורות ובוראת מציאות שברירית, דקיקה וכמעט מפוררות. בעבודותיה הכל נע בעולם של צללים, האירועים מבקשים לספר סיפור חד, ברור, חסר ניואנסים – בתוך החשיכה מבצבץ האור ומטיל על הסביבה צללים גדולים ומאיימים. במיצב הצללים הרגיש היא מבקשת להציג את קשת התחושות והרגשות שנדחקו שנים רבות כל כך. האימה והסיוט מותכים בתחושות הפחד, הנטישה והבדידות. מגבעת חיים נמשיך למוזיאון ווילפריד בקיבוץ הזורע. נתחיל בתערוכתו של האמן משה רואס שבחר לתערוכתו את השם "להרוג את הדרקון". רואס משוטט בטבע ואוסף משם חומרים טבעיים ושרידים של התרבות האנושית. את החומרים האלה הוא מביא לסטודיו ושם קורה הקסם - רואס הוא אמן\לקט\אלכימאי, רוקח מהשאריות האלה פסלים פיוטיים ונוגעים ללב שנראים כמו יצורים מיתולוגיים או כמו תכשיטים ענקיים. אי אפשר שלא להישבות בקסמם של האובייקטים האלה שנראים מוכרים מאוד באותה מידה שהם זרים ומוזרים. בתערוכה מוצגים פסלים שמשוטטים על ציר עבודתו לאורך השנים - בין מיומנות טכנית ועמלנות גבוהה לבין קשב ומינימליזם. המיצב הציורי "בסימן שבתאי" של האמנית חניתה אילן נוצר רעיונית ואסתטית מפעולות ציור ומחיקה, שבאמצעותו מצביעה אילן על ארעיותן של אוטופיות ושל אידאולוגיות, שקרסו לנוכח המציאות המטלטלת. המיצב הציורי שלה נוצר מתוך הקשר זה במיוחד עבור חלל התערוכה, שבשנות החמישים של המאה הקודמת שימש את חברי קיבוץ הזורע כחדר קריאה. כניסתו של הצופה למיצב מעמידה אותו אל מול שורות של בני לימוד ותפילה (סטנדרים), המכוסים במגילה מצוירת גדולת ממדים, כמו נעזבו והתרוקנו גם הם. זהו אובייקט טעון, שריד היסטורי ממדרשית נעם בפרדס חנה – מוסד חינוכי, שנודע בזמנו כספינת הדגל של הציונות הדתית ונסגר בעקבות משבר ערכי. המהלך האמנותי של אילן קשור קשר עמוק למערכת היחסים המורכבת שלה עם הדת ועם האמונה לאורן התחנכה. המתח בין חורבן והרס לבין כוחו המאחה של הציור סקרן אותה כבר בתערוכותיה הקודמות, ובחירתה לחזור אל המדיום המוארך של "מגילה" כפורמט, כשהוא פרוש לרווחה או גלול באופן חלקי, מאפשר לה לנוע בין גילוי לבין הסתרה, רמיזה וסוד. התערוכה האחרונה בה נבקר היא התערוכה "אי שם" של האמנית אלה אמיתי סדובסקי. התערוכה היא תוצר של מחקר שנמשך כשנתיים באוסף המוזיאון. בדומה לשחרזדה בסיפורי אלף לילה ולילה, בתערוכה זו הופכת אלה אמיתי סדובסקי למספרת סיפורים. בתיאטרון האבסורד שלה מועלות אגדות

בדיוניות חסרות שחר, נטולות התחלה וסוף. בדומה לסיפורי הפולקלור המזרחי וכמו בחיים עצמם, נשזרים בהן נרטיבים מרובים ואף סותרים, במבט מהורהר ומשועשע גם יחד.

לתשומת לבכם,

- לצערנו, לא נוכל להמתין למאחרים - אנא הגיעו לנקודת המפגש במוזיאון הארץ בשעה 09:45. היציאה לסיור בשעה 10:00
  - למבקשים להגיע ישירות, אנא רשמו בוויז גלריה בקיבוץ גבעת חיים איחוד, מתחם הנקודה. (כן, כך זה נקרא). והמתינו במקום בשעה 10:30.
  - בגב הגלריה בקיבוץ גבעת חיים איחוד פועל בית קפה חביב בו נקיים הפסקת קפה קלה.
- על מנת להימנע מאי הבנות בעתיד, נבקש להזכירכם כי סדרת סיורי האמנות כוללת 6 סיורים. במקרה של ביטול הגעה לאחד הסיורים, ירשם במנוי זיכוי שניתן למימוש, על בסיס מקום פנוי, במהלך עונה זו. לא ניתן יהיה לקבל זיכוי בספי, אולם ניתן יהיה להעביר 2 זיכויים בלבד לשנה הבאה וזאת בכפוף לחידוש המנוי בסדרת סיורי האמנות.